

Dr Robert C. Newman, Cuda, sesja 4, Odpowiedź na liberalne odrzucenie cudów

© 2024 Robert Newman i Ted Hildebrandt

To jest nasz kurs Cuda i cuda Jezusa, czwarta część pierwszej części, którą nazywamy Cudownymi odpowiedziami na sprzeczności. Tutaj odpowiemy na kilka głównych argumentów proponowanych przeciwko występowaniu cudów. Dalsze omówienie można znaleźć w Geisler, *Miracles in the Modern Mind*, 1992, Colin Brown, *Miracles in the Critical Mind*, 1984, Geivett i Habermas, *In Defense of Miracles*, 1997. [Również 2 tomy Craiga Keenera. *Cuda: Wiarygodność relacji Nowego Testamentu*, 2011].

Najpierw przyjrzymy się dedukcyjnej niemożliwości cudów, Baruchowi Spinozie. Argument, który tu przytaczam, jest niewielkim uproszczeniem przez Geislera argumentacji Spinozy. Po pierwsze, cuda są pogwałceniem prawa naturalnego.

Najpierw przedstawię każdy argument, a potem wrócę i skrytykuję go punkt po punkcie. Po drugie, prawa naturalne są niezmiennie. Po trzecie, nie można łamać niezmiennych praw.

Dlatego cuda są niemożliwe. W odpowiedzi Spinozy cuda są pogwałceniem prawa naturalnego. Niektóre cuda są prawdopodobnie pogwałceniem prawa naturalnego, chociaż wiele z nich może w ten czy inny sposób uchylić prawo naturalne, tak jak pokonujemy grawitację, chwytając długopis lub ołówek.

Zatem po pierwsze, cuda są pogwałceniem prawa naturalnego i prawdopodobnie w niektórych przypadkach są prawdziwe, a w innych fałszywe. Prawa natury są niezmiennie. Zależy to od tego, co rozumiemy przez prawo naturalne.

Jeśli zdefiniujemy prawo naturalne jako niezmiennie, może się okazać, że nie ma czegoś takiego jak prawo naturalne. W każdym razie nie wiemy wystarczająco dużo, aby mieć pewność, że prawidłowości, o których wiemy w przyrodzie, są niezmiennie. I niezmiennie dla kogo? Oczywiście ludzie nie mogą zmienić stałej grawitacji ani zawiesić praw ruchu Newtona, ale nie jest oczywiste, że Bóg nie może.

Po trzecie, nie można łamać niezmiennych praw. Stwierdzenie trzecie jest prawdziwe, o ile określimy je stwierdzeniem, że nie jest możliwe, aby ktoś złamał prawa, które są dla niego niezmiennie. Cztery zatem cuda są niemożliwe.

Cóż, jeśli jedno nie jest prawdą w niektórych przypadkach, a po drugie, prawo naturalne jest niezmiennie, może albo być pustą klasą, albo nie być niezmiennie wobec Boga, wynika z tego, że argument Spinozy nie jest słuszny. Kolejne sformułowanie dedukcyjne. Po pierwsze, cud jest pogwałceniem prawa naturalnego.

Po drugie, naruszenie prawa oznacza działanie nielegalne, niemoralne, irracjonalne lub niedbałe, a także naruszenie prawa estetycznego, jeśli wolisz. Bóg nie jest nielegalny, niemoralny, irracjonalny ani niedbały. Dlatego Bóg przynajmniej nie może czynić cudów, choć być może Szatan mógłby to zrobić.

W odpowiedzi na to cud jest pogwałceniem prawa naturalnego, tym samym problemem, co pierwsze stwierdzenie Spinozy. Naruszenie prawa jest nielegalne, niemoralne, irracjonalne lub niedbałe. Stwierdzenie drugie zakłada, że prawo naturalne można zaliczyć do jednej z kategorii prawa cywilnego, którego naruszenie jest nielegalne; prawo moralne, którego naruszenie jest niemoralne; prawo logiczne, którego naruszenie jest irracjonalne; lub prawo estetyczne, którego naruszenie jest nieuczciwością.

Ale to nie następuje. Naruszenie prawa naturalnego oznacza po prostu cud, tak często przedstawia się Boga Biblii. Bóg nie jest nielegalny, niemoralny, irracjonalny czy chamski, to oczywiste.

Dlatego Bóg przynajmniej nie może czynić cudów, choć być może Szatan mógłby to zrobić. Problemy z jednym, a zwłaszcza dwoma, unieważniają ten argument. Indukcyjne nieprawdopodobieństwo cudów, David Hume.

Moja wersja argumentacji Hume'a wygląda następująco. Po pierwsze, doświadczenie jest naszym jedynym przewodnikiem przy wszelkich decyzjach dotyczących skutku sprawy. Po drugie, prawa natury są ustanowione na podstawie trwałego i niezmiennego doświadczenia. Po trzecie, nasza wiara w rzetelność świadków opiera się na raportach, które zazwyczaj zgadzają się z faktami. Po czwarte, cuda są pogwałceniem prawa naturalnego. Pięć zatem cudów stoi w sprzeczności z samymi dowodami, na podstawie których określamy działanie materii. Sześć, zatem nie należy przyjmować świadectwa dotyczącego cudu, chyba że wszystkie alternatywy są bardziej cudowne niż sam cud – odpowiedź dla Hume'a. Doświadczenie jest naszym jedynym przewodnikiem przy wszelkich decyzjach dotyczących skutku sprawy.

Jest to czysto empiryczne stwierdzenie dotyczące tego, skąd wiemy, a czysty empiryzm może nie okazać się zadowalający. Jednak Hume słusznie pyta, jakie podstawy możemy przedstawić na wiarę w cuda. Należy przyznać, że nawet objawienie należy w jakiś sposób przetestować, aby uniknąć przyjęcia fałszywych objawień.

Porównaj biblijne nakazy, aby sprawdzić wszystko. Galacjan 6:3-5, 1 Tesaloniczan 5:19-21, 1 Jana 4:1, Powtórnego Prawa 13:1-3, Powtórnego Prawa 18:18-22. Przyglądamy się więc niektórym z tych fragmentów, a Biblia zasadniczo dotyczy testowania.

Galacjan 6:3, 4 i 5. Jeśli ktoś myśli, że jest czymś, choć jest niczym, oszukuje samego siebie. Każdy powinien sprawdzić swoje własne działania. Wtedy będzie mógł być z siebie dumny, nie porównując się z kimś innym, gdyż każdy powinien nieść swój własny ciężar.

Biblia zdecydowanie wskazuje, że powinniśmy się poddawać próbie. 1 Tesaloniczan 5:19-20. Nie gaście ognia Ducha.

Nie traktuj prorocत्व z pogardą. Przetestuj wszystko. Trzymaj się dobra.

1 Jana 4:1. Drodzy przyjaciele, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wychodzi na świat. Powtórzonego Prawa 13:1-3. Jeśli pojawi się wśród was prorok lub przepowiadający moje sny i ogłosi wam cudowny znak lub cud, i jeśli wydarzy się znak lub cud, o którym mówił, i powie: cytujcie: Naśladujmy innych bogów, bogowie wy nie znaliście, i oddajmy im cześć, nie wolno wam słuchać słów tego proroka lub marzyciela.

Pan, Bóg twój, poddaje cię próbie, aby się dowiedzieć, czy kochasz Go całym swoim sercem i całą swoją duszą. Powtórzonego Prawa 18:18-22. Bóg rozmawiając z Mojżeszem, mówi: Wzbudzę im, Izraelitom, proroka takiego jak ty, jak Mojżesz, spośród ich braci.

Włożę moje słowa w jego usta, a on powie im wszystko, co mu rozkażę. Jeśli ktoś nie słucha moich słów, które prorok wypowiada w moim imieniu, Ja sam pociągnę go do odpowiedzialności. Ale prorok, który ośmieli się mówić w moim imieniu wszystko, czego mu nie nakazałem mówić, lub prorok, który przemawia w imieniu innych bogów, musi zostać ukarany śmiercią.

Możecie sobie zadać pytanie: skąd możemy wiedzieć, że Pan nie przekazał poselstwa? Jeśli to, co prorok głosi w imieniu Pana, nie ma miejsca lub się nie spełnia, jest to przesłanie, którego Pan nie wypowiedział. Prorok ten przemówił zuchwale. Nie bój się go.

Odpowiedź dla Hume'a. Prawo, które widzieliśmy jako pierwsze, chociaż empiryzm może nie być jedynym sposobem poznawania rzeczy, mamy jednak obowiązek testowania rzeczy, nawet objawień itp. Drugie twierdzenie Hume'a jest takie, że prawa natury są ustanowione przez mocne i niezmiennie doświadczenie.

Prawa natury zdefiniowane empirycznie ustalane są na podstawie doświadczenia, obserwacji i eksperymentu i muszą być dość twarde, aby można je było nazwać prawami. Nie jest jednak jasne, w jakim sensie to doświadczenie jest niezmiennie. Czy Hume oznacza, że nigdy nie zaobserwowano żadnych wyjątków? Jeśli tak, to zadaje pytanie o cud, potajemnie przenosząc swoją odpowiedź do stwierdzenia 2.

3. Nasza wiara w wiarygodność świadków opiera się na ich zeznaniach, zwykle zgodnych z faktami. Nasza wiara w wiarygodność konkretnego świadka jest nieco bardziej skomplikowana. Jeśli tylko zazwyczaj mówi prawdę lub wydaje rozsądne oceny, prawdopodobnie nie będziemy przywiązywać dużej wagi do jego raportów. W naszych obliczeniach zwykle uwzględniana jest pewna kombinacja liczby świadków, ich znanego charakteru i tego, co mogli zyskać na kłamstwie.

4. Cuda są pogwałceniem prawa naturalnego. Co dziwne, 4 jest prawdziwe w sensie empirycznym, ale nie jest tak, gdy jest używane przez Spinozę w jego stwierdzeniu 1 w sensie dedukcyjnym. Cuda wyraźnie stoją w sprzeczności z tym, czego normalnie doświadczamy.

5. Zatem cuda stoją w sprzeczności z dowodami, na podstawie których ustalamy fakty. Hume myli się tutaj, gdy dostosujemy 3, jak sugerowaliśmy powyżej, ale ma rację, ponieważ jesteśmy bardziej sceptyczni proporcjonalnie do specyfiki zgłoszonego zdarzenia. Porównaj sprawozdania dotyczące niedawnego spotkania z bliskim przyjacielem, niedawnego spotkania z Prezydentem Stanów Zjednoczonych, niedawnego spotkania z Benem Franklinem lub niedawnego spotkania z Bogiem.

6. Nie należy przyjmować świadectwa dotyczącego cudu, chyba że wszystkie alternatywy byłyby bardziej cudowne niż sam cud. Hume zapewnia tutaj, że nigdy nie przyjmiemy doniesienia o cudzie, ani prawdopodobnie nawet gdybyśmy sami go widzieli, bo świadkowie mogą kłamać, a zmysły mogą nas zwieść. Oto sedno.

Hume chciałby, abyśmy wyjaśniali cuda, nawet jeśli mają miejsce. Nigdy nie można ustawić poziomu pewności tak wysoko, aby nigdy nie przyznać się do cudu. To niebezpieczna taktyka.

Przejdźmy zatem do praktycznej nieistotności cudów. To jest wersja argumentu Kanta Newmana-Geislera-Browna. 1. Nie możemy poznać rzeczy takimi, jakie są naprawdę, a jedynie takimi, jakie nam się jawią.

2. Zatem wszelka rzekoma wiedza o Bogu i rzeczywistości transcendentnej jest po prostu nieuzasadnioną spekulacją. 3. Aby jednak praktycznie funkcjonować w tym świecie, postulujemy Boga, wolność i nieśmiertelność jako podstawę moralności i powinności. 4. Cuda zdarzają się codziennie, rzadko lub nigdy. Jeśli codziennie, nie są to cuda, ale prawa naturalne. Jeśli rzadko, nie mamy podstaw, aby je znać. Więc prawdopodobnie nigdy.

Prawdziwa religia, polegająca na wypełnianiu wszystkich obowiązków, jak gdyby były to boskie przykazania, nie potrzebuje cudu, aby czynić to, co słuszne. Cuda raczej psują motyw. Dlatego cuda nie mają związku z życiem codziennym i prawdziwą religią.

Odpowiedź na Kanta. Cóż, po pierwsze, mówi, nie możemy poznać rzeczy takimi, jakie są w rzeczywistości, ale tylko takimi, jakie nam się jawią. Cóż, moja odpowiedź jest taka, że nie możemy poznać rzeczy takimi, jakie są naprawdę, jeśli nie wiemy, jakie są naprawdę.

Stwierdzenie pierwsze jest samobójcze. Może nam się wydawać, że nie wiemy, jakie są naprawdę, ale tego nie wiemy. Nie stoimy za jakąkolwiek rzekomą wiedzą o Bogu, a rzeczywistość transcendentna jest jedynie nieuzasadnioną spekulacją.

Cóż, Bóg, który zna wszystkie rzeczy takimi, jakie są naprawdę, może nam objawić to, co powinniśmy wiedzieć w tym zakresie, ponieważ stworzył nasze możliwości i zna nasze ograniczenia. Oczywiście nie każde twierdzenie o objawieniu jest uzasadnione. Aby jednak praktycznie funkcjonować w tym świecie – mówi Kant – postulujemy Boga, wolność i nieśmiertelność jako podstawę moralności i powinności.

Bóg, wolność i nieśmiertelność rzeczywiście są podstawą moralności i obowiązku, ale wyznawcy epistemologii Kanta nie mają siły, aby przeciwstawić się siłom sceptycyzmu, które temu zaprzeczają. CS Lewis w swojej alegorii „Regres Pielgrzyma” świetnie pokazuje ten właśnie problem. Jeśli po prostu powiesz: cóż, stanowi to podstawę moralności i obowiązku, sceptyk mógłby powiedzieć, i co z tego? Nie wiemy, czy to prawda, czy nie, i zamierzam robić, co chcę.

w całej historii mieliśmy takich ludzi . 4. Cuda zdarzają się codziennie, rzadko lub nigdy. Jeśli codziennie, nie cud, ale prawo naturalne, jeśli rzadko, nie ma podstaw do ich poznania, więc prawdopodobnie nigdy.

5. Jezus prawdopodobnie codziennie dokonywał cudów podczas swojej ziemskiej służby, a w innych momentach historii ludzkości zdarzały się one prawdopodobnie bardzo rzadko. Nie sugerujemy, że w pełni zrozumiemy cud lub będziemy mieli całkowitą pewność, czy dane wydarzenie było cudowne, czy nie, ale pewne cuda wyczerpują dostępne prawdopodobieństwa. Zobacz Sędziów 6:36-40 lub 1 Samuela 6:1-9, 1 Samuela 3:1, cuda są rzadkie.

Chłopiec Samuel służył przed Panem pod przewodnictwem Heliogo. W tamtych czasach słowo Pana było rzadkie, nie było wielu wizji. Sędziów 6:12 Gdy anioł Pański ukazał się Gedeonowi, powiedział: Pan z tobą, potężny wojownik.

Ale Sir Gedeon odpowiedział: Jeśli Pan jest z nami, dlaczego nas to wszystko spotkało? Gdzie są te wszystkie cuda, o których opowiadali nam nasi ojcowie, mówiąc: Czyż Pan nie wyprowadził nas z Egiptu? Ale teraz Pan nas opuścił i oddał w ręce Gedeona. Wyczerp prawdopodobieństwa. Sędziów 6, 36-40: Gedeon rzekł do Boga: Jeśli zgodnie z obietnicą moją wybawisz Izraela moją ręką, spójrz, połóż wełniane runo na klepisku.

Jeśli rosa będzie tylko na runie i cała ziemia wyschnie, wtedy będę wiedział, że moją ręką wybawisz Izraela, jak powiedziałeś. I to właśnie się stało. Następnego dnia Gedeon wstał wcześniej, wycisnął runo, wykręcił rosę, napełnił miskę wodą.

Wtedy Gedeon rzekł do Boga: Nie gniewaj się na mnie. Pozwolę sobie jeszcze tylko na jedną prośbę. Pozwólcie, że przetestuję jeszcze jeden test z polarem.

Tym razem wysusz runo i pokryj ziemię rosą. Tej nocy Bóg tak uczynił. Jedynie runo było suche, a cała ziemia pokryta była rosą.

Cóż, w przypadku czegoś takiego naprawdę szybko wyczerpuje się prawdopodobieństwo. Kiedy Gideon przygotowuje te dwa testy, są one dopasowane, są to testy odwrotne i próbują dowiedzieć się, w jaki sposób można spowodować tak szybką zmianę klimatu. Wszystko tego typu rzeczy jest bardzo podstępne, co? Inny przykład: 1 Samuela 6:1. Gdy Arka Pańska przebywała na terytorium Filistynów przez siedem miesięcy, Filistyńczyk wezwał kapłanów i wróżbitów i zapytał: Co zrobimy z Arką Pańską? Powiedz nam, jak mamy go odesłać na swoje miejsce. Doświadczili dość groźnej zarazy i żadne z miast nie chciało jej już mieć.

Cóż, kilka wersetów dalej, a potem kapłani i wróżbici odpowiadają: Dlaczego zatwardzacie swoje serca, tak jak to zrobili Egipcjanie i faraon? Kiedy on, Bóg, potraktował ich surowo, czyż nie wysłali Izraelitów, aby mogli wyruszyć w drogę? Teraz przygotuj nowy wóz z dwiema krowami, które się ocieliły i nigdy nie były zaprzęgnięte w jarzmo. Zaprzęgnij krowy do wozu, ale zabierz im cielęta i unieruchom je. Weź Arkę Pańską, połóż ją na wozie, a w skrzyni obok niej umieść złote przedmioty, które mu odsyłasz jako ofiarę za przewinienie.

Wyślij go dalej, ale obserwuj go dalej. Jeśli uda się do własnego kraju w stronę Bet Szemesz, wówczas Pan sprowadzi na nas tę wielką katastrofę. Ale jeśli tak się nie stanie, będziemy wiedzieć, że to nie Jego ręka nas uderzyła, ale że przydarzyło się to przez przypadek.

Cóż, to znowu całkiem sprytny test i trzeba naprawdę ciężko pracować, aby znaleźć sposób, aby ten test nie był dobrym testem w tego typu sytuacjach. W końcu wróżbici kazali już umieścić krowy, które wcześniej nie ciągnęły wozu, i zabrać im cielęta, do których będą chciały wrócić, a potem zobaczyć, co to da. Wskazywało to, że Bóg zamierza zabrać arkę z powrotem za pomocą krów.

To, moim zdaniem, sugeruje, że możemy wyczerpać prawdopodobieństwa i dlatego możemy odróżnić cud od braku cudu na poziomie pewności, jaką ludzie mają przy podejmowaniu codziennych decyzji. Odpowiedź na Kanta 5. Prawdziwa religia, polegająca na wypełnianiu wszystkich obowiązków, jak gdyby były boskimi przykazaniami, nie potrzebuje cudu, aby czynić to, co słuszne. Cuda raczej psują motywy.

Prawdą jest, że prawdziwa religia nie potrzebuje cudu, aby czynić to, co słuszne, ale człowiek nie jest już w stanie czynić tego, co właściwe i potrzebuje odkupieńczego cudu pojednania i regeneracji, aby rozwiązać ten problem. Cuda Pisma Świętego wskazują na Boga Odkupiciela, który jest w stanie i chce interweniować dla naszego zbawienia. 6. Dlatego cuda nie mają związku z życiem codziennym i prawdziwą religią.

Cuda są nieistotne jedynie w przypadku religii nieprowadzących do odkupienia, takich jak deizm i teologiczny liberalizm, z których żadna nie zbawi nas na Sądzie Ostatecznym. OK, przechodzimy do kolejnego. Starożytna niewiedza i cuda, Adolf Harnack.

To jest moja wersja argumentu Harnacka. 1. W starożytności myślano, że cuda zdarzają się codziennie, nic więc dziwnego, że donoszono o cudach w służbie Jezusa, apostołów i proroków. 2. Ludzie w starożytności nie rozumieli natury i jej praw, dlatego regularnie mylili zdarzenia naturalne z cudami.

Odpowiedź dla Harnacka. Jego pierwsze oświadczenie. Ludzie w starożytności myśleli, że cuda zdarzają się codziennie, nic więc dziwnego, że donoszono o cudach w służbie Jezusa, apostołów i proroków.

2. Zarówno w starożytności, jak i dzisiaj są ludzie, którzy wierzą, że cuda zdarzają się każdego dnia. 3. Zarówno wtedy, jak i teraz są inni, którzy całkowicie zaprzeczają cudom. Wtedy byliby to Epikurejczycy i Saduceusze.

4. Prawdopodobnie dzisiaj jest więcej sceptyków niż wtedy, ale prawdopodobnie zarówno sceptycy, jak i ludzie zajmujący się cudami na co dzień myślą się. 5. W każdym razie powszechnie zdawano sobie sprawę, że Jan Chrzciciel nie czynił cudów (Jan 10:41), więc nie trzeba było o nich wspominać o sławnych prorokach, a saduceusze zdali sobie sprawę, że nie mogli zaprzeczyć że Jezus czynił cuda, Jan 9:18, 11, 47, 12:10 i porównaj Dzieje Apostolskie 4:16. 2. Ludzie w starożytności nie rozumieli natury i jej praw, dlatego regularnie mylili zdarzenia naturalne z cudami. Jest to w zasadzie absurdalne.

Żadnego z cudów Jezusa nie da się łatwo przekształcić w źle zrozumiane zdarzenia naturalne. I to znowu jest to, co pierwsi liberałowie mieli zły na punkcie Jezusa wchodzącego na wzgórze w chmury, ludzi dzielących się lunchem i tym podobnych rzeczy. Żadnego z cudów Jezusa nie da się łatwo przekształcić w źle zrozumiane zdarzenia naturalne, przynajmniej nie traktując ich łącznie.

Trzy przypadki błędnie zdiagnozowanej śmierci, która po prostu odrodziła się, gdy pojawił się Jezus. Jezus chodzący po brzegu albo po piaszczystej mierzei zamiast po

wodzie, wiesz, daj mi spokój. Na koniec przyglądamy się cudom w zamkniętym wszechświecie.

Rudolfa Bultmanna. To jest moja wersja argumentacji Bultmanna. 1. Współczesna nauka i historia działają w oparciu o założenie, że nasz wszechświat jest zamkniętym systemem przyczyn i skutków, dzięki czemu mogą opisywać, wyjaśniać i przewidywać to, co się dzieje.

Nawet fundamentaliści praktycznie postępują w ten sposób, korzystając z elektryczności, współczesnej medycyny i nowoczesnych technologii. 2. Stary mityczny pogląd na naturę był taki, że Bóg, anioły, demony itp. są bezpośrednimi przyczynami błyskawic, chorób, trzęsień ziemi i burz.

Dziś wiemy lepiej. Odpowiedź dla Bultmanna. Współczesna nauka i historia działają w oparciu o założenie, że nasz wszechświat jest zamkniętym systemem przyczyn i skutków, dzięki czemu mogą opisywać, wyjaśniać i przewidywać to, co się dzieje.

Rzeczywiście opierają się na tym założeniu, ale ani współczesna nauka, ani historia nie wiedzą wystarczająco dużo, aby wiedzieć, że wszechświat jest systemem zamkniętym. Wydaje się, że jest to system w tym sensie, że podobne przyczyny działają w dużych odległościach, jak możemy to najlepiej stwierdzić, ale nie wiemy, jak wyjaśnić pochodzenie wszechświata ani życie, ani uderzające przykłady widocznego projektu w naturę poza umysłem stojącym za wszechświatem. Z pewnością nie mamy pełnego wyjaśnienia, o co chodzi w historii, ani dowodu na to, że nie ma ona sensu.

Odkrycia elektryczności, współczesnej medycyny i nowoczesnych technologii nie są sprzeczne z teizmem chrześcijańskim, a w ich odkrycie zaangażowanych było wielu chrześcijan. Stary mityczny pogląd na naturę był taki, że Bóg, anioły, demony itp. są bezpośrednimi przyczynami błyskawic, chorób, trzęsień ziemi i burz. Dziś wiemy lepiej.

Cóż, chrześcijanie i nie tylko czasami wyobrażali sobie, że wiedzą o wiele więcej o tym, co robią Bóg, Szatan, aniołowie i demony, niż w rzeczywistości. Widzisz, że jest kilka miejsc w Piśmie Świętym i mnóstwo w historii Kościoła. Ale Biblia nigdzie nie mówi, że Bóg kieruje naturą bez pośrednictwa lub że szatan i demony są jedynymi przyczynami chorób itp.

Z pewnością nie wiemy wystarczająco dużo o dzisiejszej medycynie i pogodzie, aby stwierdzić, że w żadnym z tych przypadków nigdy nie ma nadprzyrodzonej interwencji, a tym bardziej Bożego opatrnościowego przewodnictwa w takich wydarzeniach. Czy cuda są prawdziwe? Istnieją mocne dowody na boską interwencję i stworzenie. Jest to omówione szczegółowo w naszym kursie przepraszającym.

Pochodzenie wszechświata, projekt wszechświata, korelacja między Księgą Rodzaju 1 a pochodzeniem Ziemi, pochodzenie życia, pochodzenie głównych planów ciała u istot żywych i pochodzenie ludzkości. Byłbym zatem wdzięczny, gdybyś rzucił okiem na nasze prezentacje IBRI PowerPoint na naszej stronie internetowej www.ibri.org. Istnieją mocne dowody na boską interwencję w historię. Jest to również omówione szczegółowo na naszych kursach „Podstawy biblijne” i „Ewangelie synoptyczne” w Seminarium Biblijnym oraz ponownie na naszej stronie internetowej IBRI.

Pochodzenie Izraela, wypełnione proroctwa, pochodzenie chrześcijaństwa i fenomen posługi Jezusa, w tym jego twierdzenia i relacje o cudach, zwłaszcza o zmartwychwstaniu. Jeśli pomyślisz o Biblii Jeffersona, o której być może słyszałeś lub nie, Jefferson jest deistą. Zasadniczo, aby przedstawić mu zadowalającą relację o ewangelii, musiał odrzucić wszystkie twierdzenia Jezusa, cuda, których dokonał, i zmartwychwstanie.

Istnieją mocne dowody na boską interwencję w teraźniejszości. Chrześcijanie nie są zgodni co do częstotliwości cudów w czasach nowożytnych. Zatem na jednym końcu znajdują się charyzmatycy, a na drugim liberałowie, jeśli wolicie.

Jednak zjawisko konwersji, zarówno na poziomie indywidualnym, jak i społecznym, jest zjawiskiem uderzającym. Cóż, to w zasadzie nasz przegląd argumentów przeciwko cudom. Wyglądają na mocne, gdy usłyszysz, jak są grzechotane, ale kiedy je przeanalizujesz, okazuje się, że mają z nimi poważne problemy.

Kiedy rzeczywiście przyjrzymy się naturze, historii i tym podobnym, z pewnością dzieją się tam rzeczy, na które nienadprzyrodzony pogląd na świat naprawdę nie znalazł zadowalającej odpowiedzi. To, co mamy nadzieję zrobić teraz, podczas naszych przyszłych rozmów w tej serii, to przyjrzeć się cudom Jezusa i przedyskutować to, co się dzieje i co nam to mówi o Jezusie. OK, jesteśmy.

Co otrzymujemy? To jeszcze nie 10. Cóż, w takim razie możemy zacząć przeglądać niektóre z pozostałych. Nie wiem, jak długo im to zajmie.